

SALON TAVOLANNUMMEN ASEMAKAAVAN LUONTOSELVITYS



FM (biologi) Turkka Korvenpää
24.10.2025

Sisällys:

1. JOHDANTO	4
2. ALUEEN YLEISKUVAUS	5
3. LUONTOTYYPIT JA KASVILLISUUS	5
3.1 Menetelmät	5
3.2 Arvokkaat luontotypit	6
3.2.1 Väinäläntien pähkinälehto	6
3.2.2 Tavolantien ruohoinen suolaikku	7
3.2.3 Kalliolanmäen noro.....	8
3.3 Luontotyyppikuviot.....	10
4. PESIMÄLINNUSTO	24
4.1 Menetelmät	24
4.2 Tulokset ja johtopäätökset.....	25
5. LEPAKOT	27
5.1 Menetelmät	27
5.2 Tulokset ja johtopäätökset.....	27
6. LIITO-ORAVA.....	29
7. VIITASAMMAKKO	30
8. MUU LAJISTO.....	31
9. EKOLOGISET YHTEYDET	32
10. KESKEISTEN SUOSITUSTEN YHTEENVETO	33
11. KIRJALLISUUS JA LÄHTEET	33

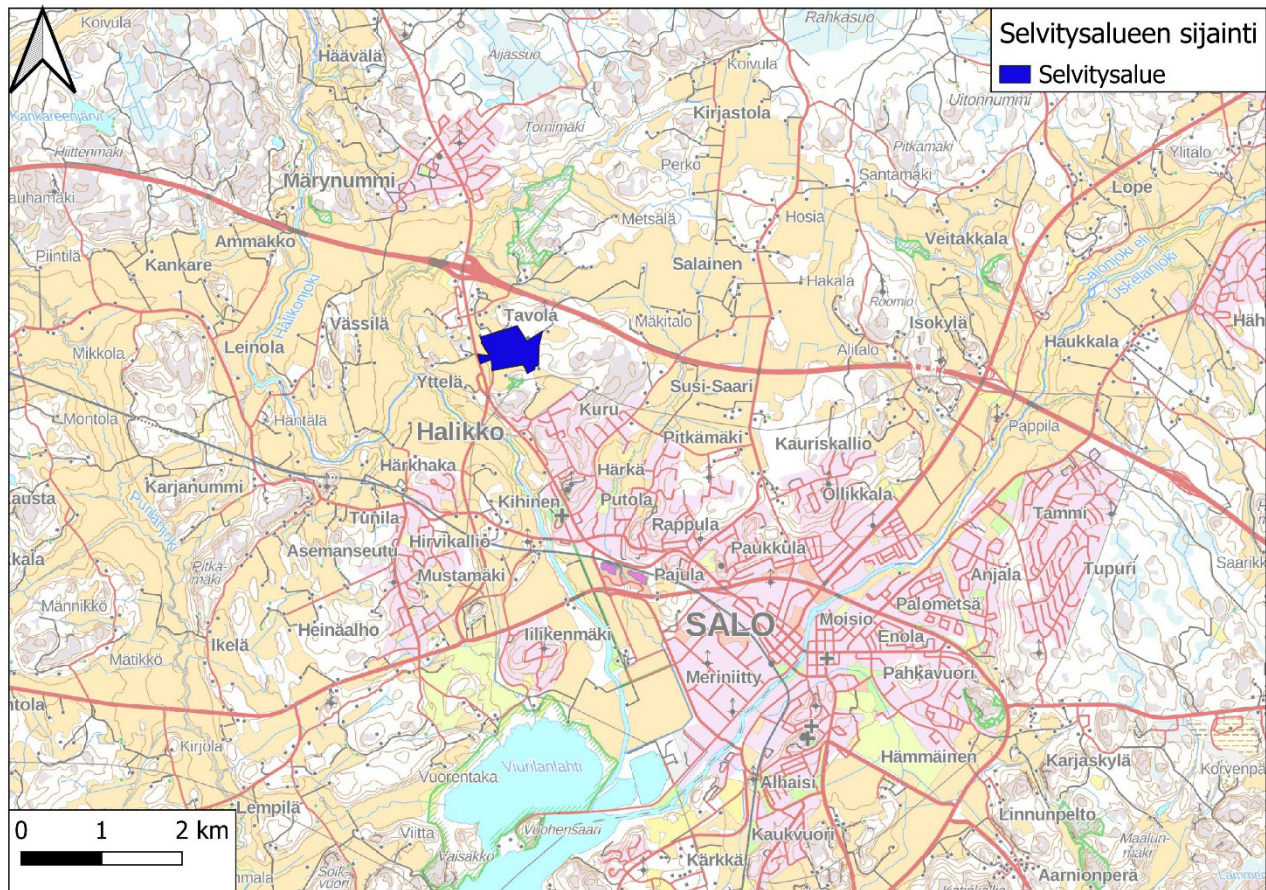
Kannen kuva: Kesantopeltoa selvitysalueen länsiosassa luontotyypikuviolla 6.

Pohjakartat ja ilmakehät: © Maanmittauslaitos 10/2025

Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy
Hanhenkaari 10 as 16
21420 Lieto
Puh. 045-6793602
www.envibio.net

1. JOHDANTO

Salon kaupunki tilasi Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy:ltä Tavolannummen asemakaava-alueen (kartta 1) luontoselvityksen.



Kartta 1. Selvitysalueen sijainti.

Luontoselvityksen tarkoituksena on kartoittaa alueen luontoarvot ja arvioida niiden vaikutusta maankäyttöön. Työhön sisältyvät seuraavat osat:

- luontotyyppi- ja kasvillisuuskartoitus
- lepakkokartoitus
- pesimälinnustokartoitus
- liito-oravakartoitus
- viitasammakkokartoitus
- muiden uhanalaisten, silmälläpidettävien ja EU:n direktiivilajien esiintymien selvitys
- ekologisten yhteyksien tarkastelu

Suomen Lajitietokeskukselle tehtiin aineistopyyntö alueelta ja sen lähiympäristöstä ennestään tunnetuista lajiesiintymistä (Suomen Lajitietokeskus 2025). Käytössä oli myös Isokylä – Toijala – Tavola osayleiskaavan länsiosan luontoselvitys (Turkulainen 2012). Selvityksen teki FM (biologi) Turkka Korvenpää, ja siihen liittyvät maastotyöt tehtiin huhtikuussa 2025.

2. ALUEEN YLEISKUVAUS

Selvitysalue (pinta-ala noin 30 ha) sijaitsee Salon Halikossa Halikon taajaman pohjoispuolella Turku – Helsinki – moottoritiestä etelään (kartta 1). Se sijoittuu Väinäläntien ja Jonintien varsille. Alue koostuu tehokkaassa metsätalouskäytössä olevista metsistä, suurimmaksi osaksi kesannolla olevista pelloista ja pientalotonteista.

3. LUONTOTYYPIT JA KASVILLISUUS

3.1 Menetelmät

Alueen luontotyyppikartoitus perustuu 22.5.2025, 9.6.2025, 18.6.2025, 15.8.2025 ja 22.8.2025 suoritettuihin maastokäynteihin. Pihat jätettiin kartoituksen ulkopuolelle. Kartoitettuja luontoarvoiltaan merkittäviä luontotyyppejä ovat:

- luonnonsuojelulain suojelema luontotyyppi
- metsälain erityisen tärkeä elinympäristö
- vesilain suojaama pienvesi
- METSO-kriteerit luokassa I täyttävä kuvio
- uhanalaisen luontotyypin laadultaan erinomainen tai hyvä esiintymä
- muuten luontoarvoiltaan merkittävä kohde

Selvitysalueelta löytyi kolme arvokasta luontotyyppikohdetta. Ne arvotettiin käyttäen julkaisun Mäkelä & Salo (2024) neljäportaista luokitusta:

Luokka 1: Lainsäädännöllä turvatut kohteet

Luokka 2: Erityisen tärkeät kohteet

Luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet

Luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Kohteet maankäyttösuosituksineen esitellään seuraavassa kappaleessa.

Arvokkaiden luontotyyppikohteiden kartoituksen lisäksi selvitysalueelta rajattiin 34 luontotyyppikuviota, joista laadittiin kuvaukset. Kuvaus sisältää tietoa mm. kuvion elävästä ja kuolleesta puustosta, putkilokasvillisuudesta ja Suomen luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnin luontotyyppistä (luontotyyppienuhanalaisuus.ymparisto.fi/lutu/#/, Kontula & Raunio 2018a ja b). Luontotyyppien uhanalaisuudessa merkittävää on uhanalaisuusluokan lisäksi luontotyyppin ekologinen laatu. Esimerkiksi tavanomaisena talousmetsänä käsitelty voimakkaasti harvennushakattu, lahoppuustoltaan niukka, varttunut kuiva kangasmetsä kuuluu uhanalaisluokkaan vaarantunut (uhanalainen), mutta on ekologiselta laadultaan heikko, sillä luontotyyppin tila on voimakkaasti heikentynyt, kun ihmistoiminta on perin pohjin muuttanut metsän luontaisia ominaispiirteitä. Sen sijaan ekologiselta laadultaan erinomaiset ja hyvät kohteet ovat jo tällä hetkellä luontoarvoiltaan merkittäviä. Laadultaan kohtalaiset ja heikot kohteetkin kehittyvät toki aikaa myöten paremmiksi, jos ne jätetään luonnontilaan (tai perinnebiotooppien kohdalla aloitetaan asianmukainen hoito). Luontaisesti harvinaisten luontotyyppien (kuten lähteiden ja kalkkikallioiden) ja perinnebiotooppien kohdalla asian merkitys korostuu, ja ne voivat olla luontoarvoiltaan merkittäviä laadultaan heikkoinakin.

3.2 Arvokkaat luontotyypit

3.2.1 Väinäläntien pähkinälehto

Väinäläntien eteläpuolella (kartta 2) sijaitsee tuore ja osittain kuivahko pähkinälehto. Melko tiheää, nuorehkoa kuusikkoa kasvavassa lehdossa on selvästi yli 20 vähintään kaksi metriä korkeaa tai leveää pähkinäpensasta (kuva 1). Kuusen ohella puustoon kuuluu melko kookkaitakin haapoja, harmaaleppää ja pihlajaa sekä lehdon itäreunan kallioilla mäntyä. Pensaista tavataan pähkinän lisäksi taikinamarjaa. Lehdossa on pystyyn kuollut kuusi ja hieman kapeaa maapuuta. Kenttäkerroksessa esiintyy runsaasti käenkaalia ja sinivuokkoa. Kasvistoon kuuluvat myös mm. jänönsalaatti, valkovuokko, sormisara, kivikkoalvejuuri, mäkiluste, kielo, kalliokielo ja nuokkuhelmikkä. Pohjakerroksessa kasvaa esim. lehtonokkasammalta. Pähkinälehto on vaarantunut luontotyyppi. Lehto on ekologiselta laadultaan hyvä ja täyttää sekä luonnonsuojelulain luontotyyppin että metsälain erityisen tärkeän elinympäristön määritelmät. Kyseessä on myös Metso-kriteerit täyttävä kohde (luokka II).

Arvoluokka: 2

Suosituks: Pähkinälehto tulee jättää rakentamattomaksi. Suositeltavinta olisi merkitä se kaavan SL-alueeksi. Jos tähän ei päädytä, tulee lehdon puuston käsittelyssä edistää pähkinäpensaiden ja muun lehtokasvillisuuden kasvuolosuhteita.



Kuva 1. Väinäläntien pähkinälehtoa.

3.2.2 Tavolantien ruohoinen suolaikku

Selvitysalueen luoteiskulmassa Tavolantiestä etelään sijaitsee pieni ruohoinen suolaikku (kuva 2), jonka osittain harva puusto koostuu lähinnä pienikokoisista koivuista. Lisäksi on mäntyä ja virpajua. Suo ei ole täysin luonnontilainen, koska sen pohjoispuolella sijaitsee tekolampi ja länsipuolella vanhoja kaivantoja. Kasvillisuus on kuitenkin luonnontilaisen kaltaista ja edustavaa. Suolla tavataan runsaasti raatetta, järvikortetta, isokarpalaa ja pullosaraa. Lisäksi on mm. kurjenjalkaa ja luhtavillaa. Suolaikku kuuluu luontotyyppiin borealiset piensuot, joka on koko Suomen tasolla vaarantunut ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Suon ekologinen tila on melko hyvä, ja se täyttää metsälain erityisen tärkeän elinympäristön määritelmän sekä Metso-kriteerit luokassa II.

Arvoluokka: 3

Suositukset: Suo välittömine lähiympäristöineen tulisi jättää luonnontilaan.



Kuva 2. Tavalantien ruohoinen suolaikku.

3.2.3 Kalliolanmäen noro

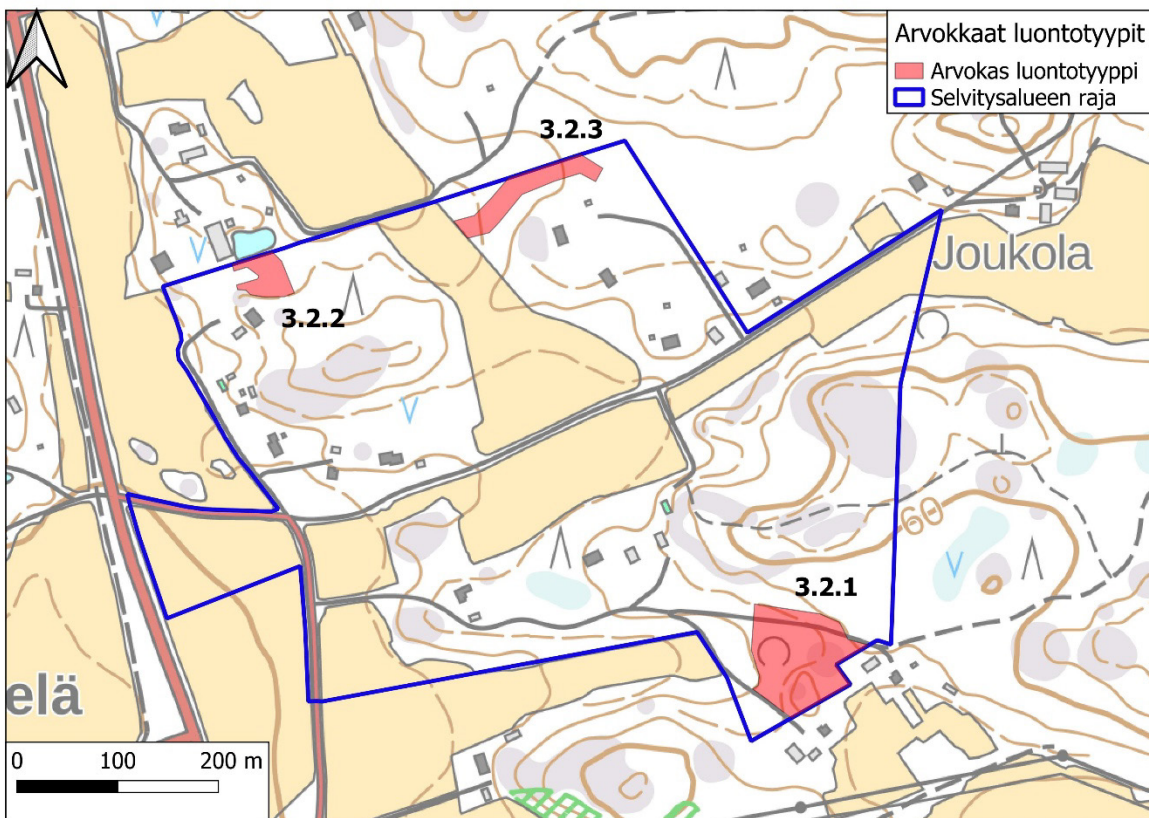
Selvitysalueen koillisreunalla virtaa noro (kuva 3), joka on säilynyt uomaltaan jokseenkin luonnontilaisena noin 150 metrin matkalla. Idempänä uoma on perattu ojaksi. Noro virtaa melko varttuneen metsän keskellä, mutta kesällä 2025 pohjoispuolella sijaitseva metsä avohakatiin aivan tilanrajaa myöten siten, että osa uomasta sijaitsee nyt aivan hakkuun reunalla ilman suojavyöhykettä. Muualla noron varrella kasvaa pääasiassa harmaaleppää, tuomea ja haapaa. Lähellä länsipuolen peltoa uoma haarautuu. Noron varren kasvistoon kuuluvat mm. rönsyleinikki, soreahiirenporras, ranta-alpi, rantaminttu, nurmilauha ja leskenlehti. Havumetsävyöhykkeen noro on puutteellisesti tunnettu luontotyyppi. Noro on ekologiselta laadultaan melko hyvä ja täyttää vesilain suojaaman pienveden määritelmän. Noron välitön lähiympäristö on myös metsälain erityisen tärkeä elinympäristö ja täyttää METSO-kriteerit luokassa I.

Arvoluokka: 1

Suosituks: *Noro välittömine lähiympäristöineen tulee jättää rakentamatta ja puusto käsittelemättä, eikä noroa saa perata. Tarvittavan suojavyöhykkeen minimileveys on 20 m noron kummallakin puolella.*



Kuva 3. Kalliolanmäen noro.



Kartta 2. Arvokkaat luontotyyppikohteet.

3.3 Luontotyyppikuviot

Luontotyyppikuviot on merkitty karttoihin 3-4.

KUVIO 1 – LEHTOMAINEN KANGAS

Tiheää, melko varttunutta kuusikkoa (kuva 4) kasvava lehtomainen kangas, jossa on jonkin verran suhteellisen järeää haapaa ja hieman koivua. Maassa makaa useita kuusilahopuita. Kuviolla on pieniä, matalia, vanhoja kaivantoja, joissa oli keväällä vettä. Kenttäkerroksessa tavataan mm. mustikkaa, metsäalvejuurta, oravanmarjaa ja ahomansikkaa. Varttunut havupuuvaltainen lehtomainen kangas on silmälläpidettävä luontotyyppi. Kuvio on ekologiselta laadultaan kohtalainen.



Kuva 4. Metsää luontotyyppikuviolla 1.

KUVIO 2 – PÄHKINÄLEHTO

Katso kappale 3.2.1 Väinäläntien pähkinälehto.

KUVIO 3 – TUORE KANGAS

Tiheää vesakkoa (haapaa, koivua ja pihlajaa) kasvava tuoreen kankaan hakkuu, jossa kasvaa myös harmaaleppää ja raitaa sekä joitakin pähkinäpensaita. Lahopuuta ei juuri ole.

Kenttäkerroksessa tavataan mm. metsälauhaa, sananjalkaa, ahomansikkaa, mustikkaa ja puolukkaa. Kuvion ekologinen laatu on heikko.

KUVIO 4 – TUORE KANGAS

Melko varttunutta, harvahkoa männikköä (kuva 5) kasvava tuore kangas, jossa on paikoin suhteellisen paljon koivun ja pihlajan vesoja. Pellon reunalla esiintyy nuorta haapaa. Pensaskerroksessa on muutamia pähkinäpensaita, joista valtaosa kuvion itäpäässä. Metsässä seisoo kaksi koivupötkelöä, mutta muuta lahopuuta ei juuri ole. Kasvistoon kuuluvat runsaiden mustikan, puolukan, metsälauhan ja sananjalan lisäksi mm. metsäkastikka ja kielo. Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on koko Suomen tasolla silmälläpidettävä ja Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio on hoidettua talousmetsää ja ekologiselta laadultaan melko heikko.

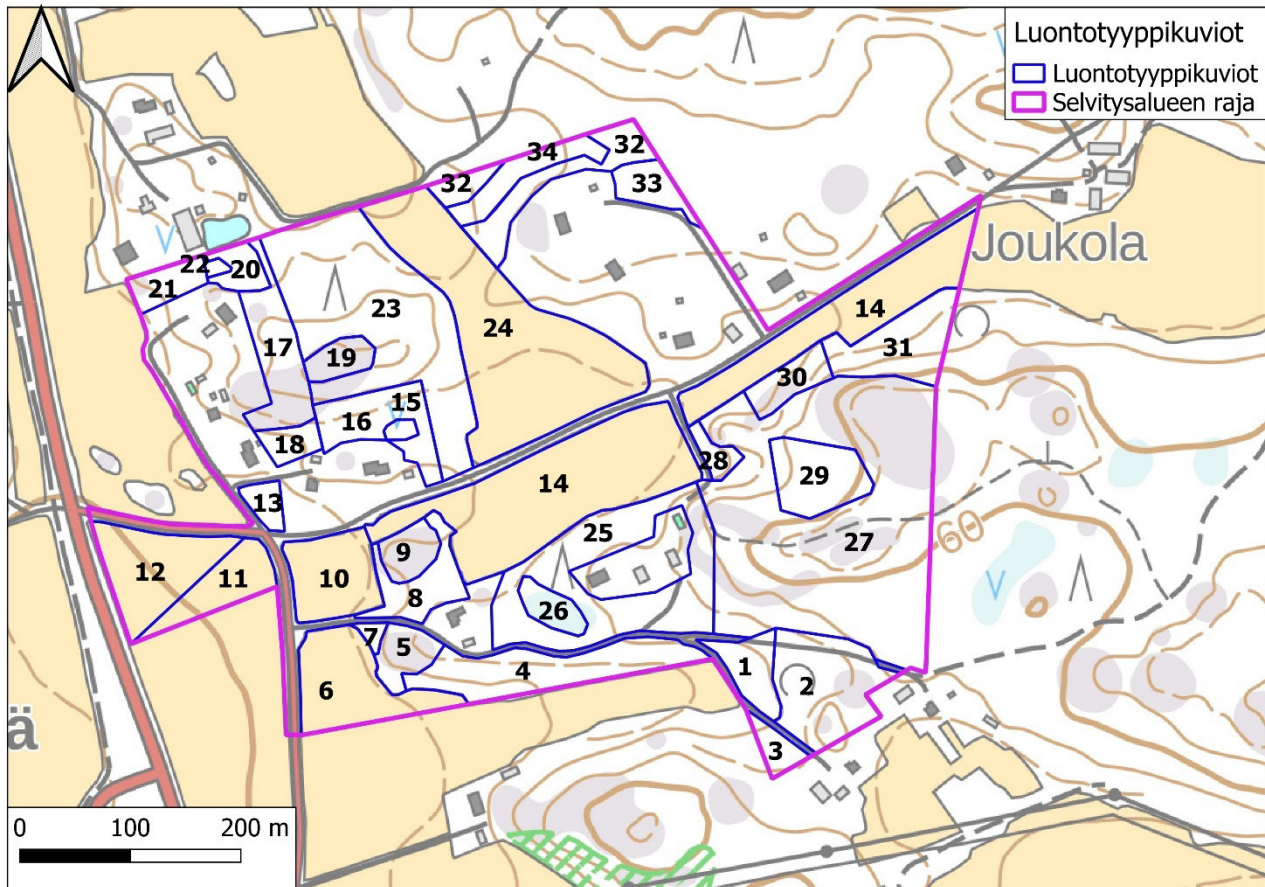


Kuva 5. Mäntymetsää luontotyyppikuviolla 4.

KUVIO 5 – REHEVÖITYNYT KALLIO

Rehevöitynyt ja heinittynyt, voimakkaasti kulttuurivaikutteinen kallio, joka lienee aikoinaan kuulunut pihapiiriin. Kuviolla kasvaa melko vanhoja mäntyjä, pihlajaa, tuomea, nuorta koivua ja katajaa. Pellon reunalla on nuorta haavikkoa. Pensaskerroksessa tavataan myös korpipaatsamaa, taikinamarjaa ja lehtokuusamaa sekä viljelyjäänteinä syreeniä.

Kenttäkerroksessa kasvaa mm. koiranheinää, koiranputkea, nuokkuhelmikkää, metsälauhaa, sananjalkaa ja kieloa mutta myös niukkoina huomionarvoisia ketokasveja sikoangervoa, mäkikauraa ja pölkkyruohoa. Kuvio ei kuitenkaan enää ole perinnebiotooppia, joskin puustoa ja pensaikkoo raivaamalla ja kasvillisuutta niittämällä ketokasvien kasvuoloja voitaisiin elvyttää. Kuvio ei kuulu varsinaisesti mihinkään luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnin luontotyyppiin ja on ekologiselta laadultaan heikko.



Kartta 3. Luontotyyppikuvioit maastokartalla.

KUVIO 6 – PELTO

Ilmeisesti pitkään kesantona ollut pelto (kannen kuva), jolla kasvaa mm. niittynätkelmää, koiranputkea, rohtovirmajuurta, harakankelloa ja karhunputkea sekä runsaasti nurmipuntarpäätä.

KUVIO 7 – TUORE – KUIVAHKO KANGAS

Tien reunassa kasvava melko tiheä ja vanha tuoreen – kuivahkon kankaan männikkö, jossa on myös hiukan koivua, katajaa ja tien reunalla nuoria haapoja. Pensaskerroksessa esiintyy

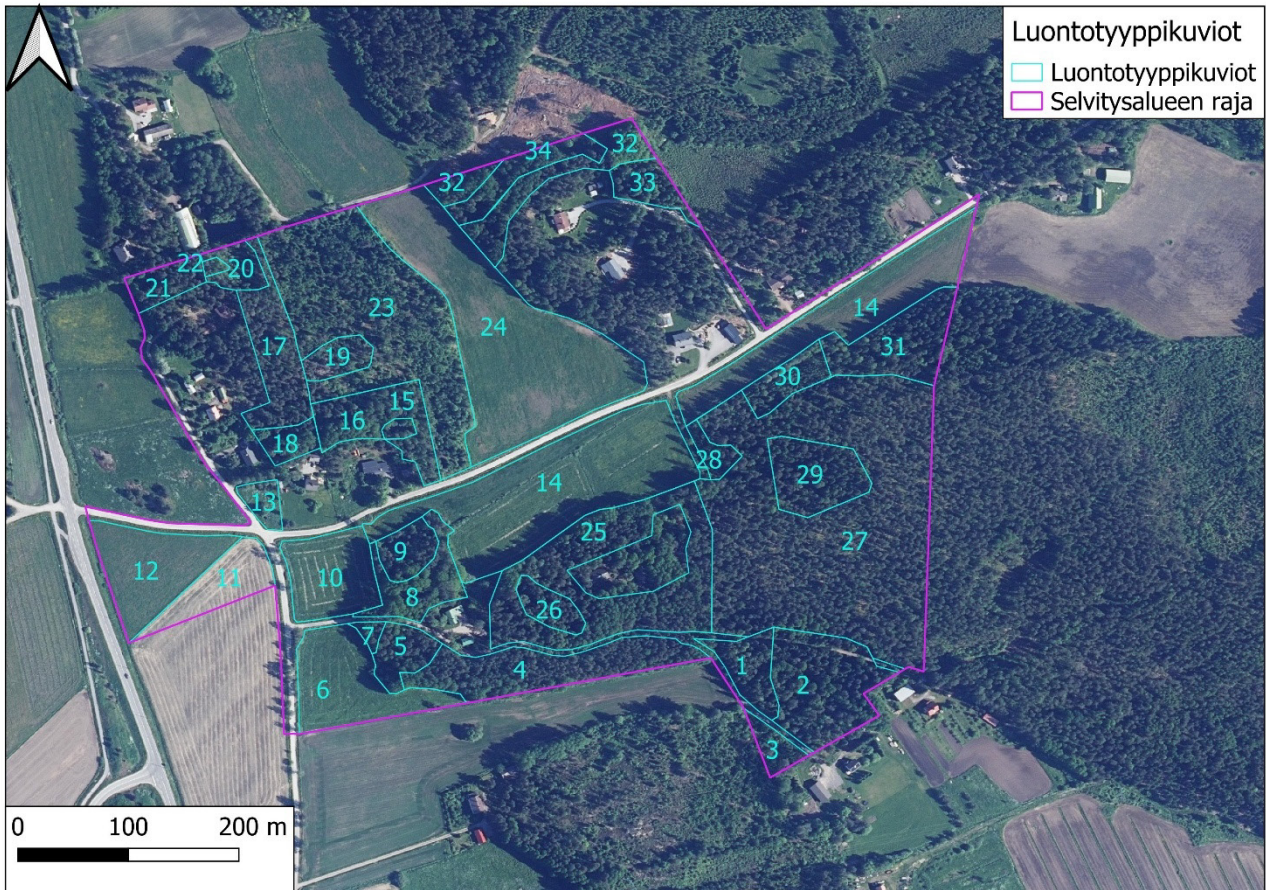
katajan lisäksi korpipaatsamaa ja pihlajan vesoja. Lahopuuta ei ole. Kenttäkerroksessa kasvaa runsaasti mustikkaa, puolukkaa ja metsälauhaa. Aivan pellonreunalta löytyi rauhoitettua valkolehdokkia. Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on koko Suomen tasolla silmälläpidettävä ja Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Varttunut kuivahko kangas on koko Suomen tasolla vaarantunut ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio on hoidettua talousmetsää ja ekologiselta laadultaan melko heikko.

KUVIO 8 – TUORE RUNSASRAVINTEINEN KULTTUURILEHTO

Melko varttunutta tiheää haavikkoa kasvava, ryteikköinen runsasravinteinen tuore lehto, joka on selvästi kulttuurivaikutteinen (kuva 6). Sekapuina tavataan hiukan koivua ja mäntyä. Metsikössä on kelo, melko paljon kapeaa lehtimaapuuta ja joitakin lehtipuupötkkelöitä. Tiheä pensaskerros koostuu runsaiden tuomen, lehtokuusaman ja haavan vesojen lisäksi korpipaatsamasta ja taikinamarjasta. Kenttäkerroksessa tavataan runsaan kielon ohella esim. mustikkaa, lillukkaa, ahomansikkaa, valkovuokkoa ja kyläkellukkaa. Sammalkerroksessa esiintyy mm. lehtonokkasammalta. Metsässä on muutamia kolopuita. Tuore runsasravinteinen lehto on erittäin uhanalainen luontotyyppi. Voimakas kulttuurivaikutus alentaa kuvion ekologisen laadun vain kohtalaiseksi. Kulttuurivaikutuksen vuoksi lehtoa ei myöskään tulkittu metsälain erityisen tärkeäksi elinympäristöksi tai muuten arvokkaaksi luontotyyppiä.



Kuva 6. Haapavaltaista lehtoa luontotyyppikuviolla 8.



Kartta 4. Luontotyyppikuviot ilmakuvalla.

KUVIO 9 – TUORE – KUIVAHKO KANGAS

Kalliopohjainen tuore – kuivahko kangas, jolla kasvaa vaihtelevan tiheää ja hieman erikaisrakenteista mäntyvaltaista puustoa. Mäntyjen lisäksi tavataan pihlajaa ja nuorta haapaa sekä muutama kuusi. Kalliota on näkyvissä vain pienellä alueella. Lahopuuta ei ole. Kasvistoon kuuluvat esim. puolukka, mustikka, kielo, metsälauha, kanerva ja isomaksaruoho. Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on koko Suomen tasolla silmälläpidettävä ja Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Varttunut kuivahko kangas on koko Suomen tasolla vaarantunut ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio on ekologiselta laadultaan kohtalainen.

KUVIO 10 – PELTO

Kesantopelto, jolla on niittymäistä kasvillisuutta. Pellolla esiintyy runsaasti nurmipuntarpäättä, nurmiraiheinää, niittynätkelmää ja nurmitähkiötä. Lajistoon kuuluvat myös mm. koiranputki, voikukka ja rohtovirmajuuri.

KUVIO 11 – PELTO

Viljelty pelto.

KUVIO 12 – PELTO

Kesantopelto, jolla kasvaa esim. pelto-ohdaketta, pujoa ja peltovalvattia.

KUVIO 13 – TUORE NIITTY

Tuore, rehevöitynyt, entiselle pellolle kehittynyt niitty, jolla tavataan runsaan nurmipuntarpään lisäksi mm. pujoa, isonokkosta ja mesiangervoa. Niitylle on levinnyt jo vähän pajuja ja nuoria koivuja.

KUVIO 14 – PELTO

Kesantopelto, jolla kasvaa runsaiden pelto-ohdakkeen, nurmipuntarpään ja niittyjuolan lisäksi mm. peltoisauniotia, voikukkaa ja rönsyleinikkiä.

KUVIO 15 – TEKOLAMPI

Seisovavetinen tekolampi (kuva 7), jonka pintaa peitti elokuun puolivälissä yhtenäinen isolimaskakasvusto. Muu kasvillisuus on niukkaa. Rannalla kasvaa kuitenkin mm. kurjenjalkaa, ojaleinikkiä, ojasorsimoa ja jokapaikansaraa.

KUVIO 16 – TUORE KANGAS

Tiheää nuorta lehtimetsää kasvava tuore kangas, jonka puusto koostuu lähinnä koivuista ja haavoista. Kuvion pohjoisreunassa on myös mäntyä. Lahopuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti mustikkaa, sananjalkaa, kieloa ja metsälauhaa. Niiden ohella kasvistoon kuuluvat esim. oravanmarja ja rauhoitettu valkolehdokki, jota löytyi tekolammen itärannalta. Nuori tuore kangas on vaarantunut luontotyyppi. Kuvio on hoidettua, hyvin niukkalahopuustoista talousmetsää ja ekologiselta laadultaan melko heikko.



Kuva 7. Isolimaskan peittämä tekolampi.



Kuva 8. Harvaa mäntymetsää luontotyyppikuviolla 17.

KUVIO 17 – TUORE – KUIVAHKO KANGAS

Vanhaa, harvaa männikköä (kuva 8) kasvava tuore ja kuivahko kangas, jonka paikoin suhteellisen tiheässä pensaskerroksessa on korpipaatsamaa ja koivun sekä pihlajan vesoja.

Lahopuuta ei juuri ole. Kalliolaikkuisella kuviolla tavataan runsaasti mustikkaa, metsälauhaa, sananjalkaa ja puolukkaa. Lisäksi on mm. kieloa. Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on koko Suomen tasolla silmälläpidettävä ja Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Varttunut kuivahko kangas on koko Suomen tasolla vaarantunut ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio on hoidettua talousmetsää ja ekologiselta laadultaan melko heikko.

KUVIO 18 – TUORE KULTTUURILEHTO

Tiheää lehtipuustoa kasvava tuore, voimakkaasti kulttuurivaikutteinen lehto pihapiirien tuntumassa. Puustoon kuuluu nuorta haapaa ja pihoista levinnyttä vaahteraa. Pensaskerroksessa on tuomea ja taikinamarjaa. Maassa makaa jonkin verran kapeaa lahopuuta. Kenttäkerroksessa tavataan runsaiden kyläkellukan ja kielon lisäksi mm. valkovuokkoa. Voimakas kulttuurivaikutus alentaa kuvion ekologisen laadun vain kohtalaiseksi. Kulttuurivaikutuksen vuoksi lehtoa ei myöskään tulkittu metsälain erityisen tärkeäksi elinympäristöksi tai muuten arvokkaaksi luontotyyppiä.

KUVIO 19 – KALLIOMETSÄ

Karu kallio, jolla kasvaa hakattua, harvaa männikköä. Kasvistoon kuuluvat esim. kanerva, puolukka, metsälauha ja ahosuolaheinä. Kalliometsä on silmälläpidettävä luontotyyppi. Kuvio on ekologiselta laadultaan heikko.

KUVIO 20 – RUOHONIN SUO

Katso kappale 3.2.2 Tavolantien ruohoinen suolaikku.

KUVIO 21 – TUORE KANGAS

Tiheää, melko varttunutta männikköä kasvava tuore kangas, jossa on hieman koivua ja melko paljon nuorta pihlajaa. Maassa makaa vähän lahopuuta. Kasvistoon kuuluu runsaan mustikan ohella mm. metsäalvejuuri. Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on koko Suomen tasolla silmälläpidettävä ja Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio on ekologiselta laadultaan kohtalainen.

KUVIO 22 – KAIVANTO

Kaksi vierekkäistä vanhaa kaivantoa, jotka ovat kasvaneet umpeen (kuva 9). Kaivannoissa kasvaa esim. järvikortetta ja paljon vehkaa.



Kuva 9. Umpeen kasvanut kaivanto luontotyyppikuviolla 22.

KUVIO 23 – TUORE – KUIVAHKO KANGAS

Tuoreen ja kuivahkon kankaan siemenpuuhakkuu (kuva 10), jossa harvassa kasvavien vanhojen mäntyjen alla on tiheää nuorta puustoa (kuusta, mäntyä, koivua, haapaa ja pihlajaa). Lahopuuta ei juuri ole. Kasvistoon kuuluvat runsaiden mustikan, puolukan, sananjalan ja metsälauhan lisäksi mm. juolukka, kanerva, kielo ja metsäalvejuuri. Kuvio on ekologiselta laadultaan heikko.

KUVIO 24 – PELTO

Kesantopelto, jolla kasvaa runsaasti pelto-ohdaketta, niittyjuolaa, valkoapilaa ja peltosauniota. Lisäksi tavataan esim. savijäkkärää, pihasauniota, pelto-ervokkia ja peltovalvattia.



Kuva 10. Nuorta puustoa ja vanhoja siemenpuumäntyjä luontotyyppikuviolla 23.



Kuva 11. Mäntyvaltaista metsää luontotyyppikuviolla 25.

KUVIO 25 – TUORE KANGAS

Tiheä, melko varttunut mäntyvaltainen tuoreen kankaan metsä (kuva 11), jossa kasvaa suhteellisen runsaasti nuorta haapaa. Paikoin haapaa on jopa toisena valtapuuna. Puustoon kuuluu myös hieman koivua ja jonkin verran kuusta erityisesti kuvion pohjoisosassa pellon reunalla, jossa kuusi on pienellä alueella valtapuuna. Lahopuuta ei juuri ole. Tavanomaiseen kasvistoon kuuluvat runsaiden mustikan, metsälauhan ja puolukan lisäksi esim. sananjalka ja kielo. Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on koko Suomen tasolla silmälläpidettävä ja Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio on ekologiselta laadultaan kohtalainen.



Kuva 12. Korkea luontotyyppikuviolla 26.

KUVIO 26 – MUSTIKKAKORPI

Pieni, osittain kuivahtanut mustikkakorpilaikku (kuva 12), johon kuitenkin kerääntyy ainakin keväisin sulamisvesiä. Korven länsipäähän kaivettu vanha kaivanto on kuivattanut maastoa. Elokuun puolivälissä vedettömänä ollut kaivanto on niukkakasvinen, mutta siinä kasvaa mm. kurjenjalkaa. Korpilaikun puusto on mäntyvaltaista ja melko varttunutta, eikä juuri eroa ympäröivästä metsästä. Sekapuuna esiintyy hiukan koivua. Lahopuuta ei ole. Korpilaikun kasvistoon kuuluvat runsaiden mustikan ja puolukan ohella mm. metsäkorte ja juolukka. Sammalkerroksessa kasvaa korpikarhunsammalta ja korpirahkasammalta. Mustikkakorpi

kuuluu varpukorpiin, joka on erittäin uhanalainen luontotyyppi. Suolaikun vesitalous on siinä määrin muuttunut, että suon ekologinen laatu on selvästi heikentynyt. Tästä syystä korpea ei tulkittu arvokkaaksi luontokohteeksi. Ennallistamismahdollisuudet ovat heikot, joten korven ei tulkittu myöskään täyttävän Metso-kriteerejä.

KUVIO 27 – TUORE – KUIVAHKO KANGAS

Harvennettua, melko vanhaa mäntymetsää (kuva 13) kasvava kuivahko ja paikoin myös tuore kangas, jossa on pieniä kalliolaikkuja. Puustoon kuuluu myös vähän kuusta ja vähän nuorta haapaa. Vallitsevan puuston lomassa kasvaa melko paljon männyn taimia, vähän kuusen taimia ja jonkin verran koivun sekä haavan taimia. Kuviolla on muutama maapuu ja pieni kelo, mutta kaiken kaikkiaan lahoppuuta on niukasti. Kenttäkerroksessa esiintyy runsaiden mustikan, puolukan, kanervan ja metsälauhan lisäksi esim. sananjalkaa. Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on koko Suomen tasolla silmälläpidettävä ja Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Varttunut kuivahko kangas on koko Suomen tasolla vaarantunut ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio on hoidettua talousmetsää ja ekologiselta laadultaan heikko.



Kuva 13. Harvaa vanhaa mäntymetsää luontotyyppikuviolla 27.

KUVIO 28 – JALOPUUSTOINEN KANGASMETSÄ

Tiheää taimikkoa ja pensaikkoa kasvava hakattu tuore kangas, jossa kasvaa runsaasti pähkinäpensaita. Yhteensä niitä laskettiin 24 kappaletta. Osa kuviosta ulottuu myös viereisen harvan mäntymetsän puolelle. Hakkuulla kasvaa harmaaleppää, raitaa ja vesovaa koivua sekä haapaa. Kasvistoon kuuluvat esim. vadelma, sananjalka ja mustikka. Jalopuustoinen kangasmetsä on vaarantunut luontotyyppi. Hakkuu on selvästi heikentänyt kuvion ekologista laatua, eikä sitä tällä hetkellä tulkittu arvokkaaksi luontokohteeksi. Kuvion rakentamatta jättäminen on kuitenkin suositeltavaa.

KUVIO 29 – TUORE KANGAS

Harvennettua, nuorehkoa kuusikkoa kasvava tuore kangas, jossa on vähän haapaa, koivua ja mäntyä. Pensaskerroksessa esiintyy hiukan lehtipuiden vesoja. Lahopuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksessa kasvaa mm. mustikkaa, puolukkaa ja metsälauhaa. Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on koko Suomen tasolla silmälläpidettävä ja Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio on hoidettua talousmetsää ja ekologiselta laadultaan melko heikko.

KUVIO 30 – TUORE KANGAS

Nuori, tiheä tuoreen kankaan koivikko, jossa on myös vähän haapaa ja nuorta kuusta. Tiheässä pensaskerroksessa kasvaa paljon lehtipuiden (koivu, haapa ja pihlaja) vesoja ja korpipaatsamaa sekä vähän kuusen ja männyn taimia. Lahopuuta ei ole. Kasvistoon kuuluu runsaiden mustikan, metsälauhan, puolukan ja sananjalan lisäksi mm. metsäalvejuuri. Nuori tuore kangas on vaarantunut luontotyyppi. Kuvio on hoidettua talousmetsää ja ekologiselta laadultaan heikko.

KUVIO 31 – TUORE KANGAS

Melko varttunutta, harvennettua kuusikkoa kasvava tuore kangas, jossa on vähän nuorta haapaa ja koivua. Lahopuuta on niukasti. Kuvion itäreunalla ylärinteellä kasvaa muutamia pähkinäpensaita. Kenttäkerroksessa tavataan esim. mustikkaa, kieloa, sormisaraa, sananjalkaa, metsälauhaa ja puolukkaa. Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on koko Suomen tasolla silmälläpidettävä ja Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio on hoidettua talousmetsää ja ekologiselta laadultaan melko heikko.

KUVIO 32 – TUORE - LEHTOMAINEN KANGAS

Melko varttunutta puustoa (kuva 14) kasvava lehtomainen kangas. Kuvion länsireunalla on kapealti melko vanhaa kuusikkoa. Idempänä metsä muuttuu haapa- ja mäntyvaltaiseksi. Kuvion itäosassa kasvaa puolestaan nuorta, mutta melko pitkää haavikkoa, jossa on runsaasti alikasvoskuusta. Kuvion keskivaiheilla pensaskerros on tiheää. Siihen kuuluu korpipaatsamaa, useita pähkinäpensaita, lehtipuiden taimia ja vesoja sekä kuusen taimia. Yksittäisiä pähkinäpensaita esiintyy myös kuvion muissa osissa. Kenttäkerroksessa tavataan esim. mustikkaa, sananjalkaa, kieloa, metsälauhaa, metsäalvejuurta, kevätpiippoa, käenkaalia ja isonokkosta. Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on koko Suomen tasolla silmälläpidettävä ja Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Varttunut havupuuvaltainen lehtomainen kangas on silmälläpidettävä luontotyyppi. Kuvio on ekologiselta laadultaan kohtalainen ja sen läpi virtaa noro (kuvio 34).



Kuva 14. Metsää luontotyyppikuviolla 32.

KUVIO 33 – TUORE KANGAS

Tiheä, melko varttunut kuusikko, jossa kasvaa vähän koivua ja nuorta haapaa. Kuvio rajoittuu pohjoisessa ojaksi perattuun noroon. Lahopuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksessa tavataan esim. mustikkaa, metsälauhaa, kieloa ja puolukkaa. Varttunut havupuuvaltainen

tuore kangas on koko Suomen tasolla silmälläpidettävä ja Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio on ekologiselta laadultaan kohtalainen.

KUVIO 34 – NORO

Katso kappale 3.2.3 Kalliolanmäen noro.

4. PESIMÄLINNUSTO

4.1 Menetelmät

Pesimälinnustoa kartoitettiin kolmella maastokäynnillä touko-kesäkuussa (taulukko 1). Sää oli kaikkina aamuina linnustokartoitukselle suotuisa. Lisäksi linnustoa havainnoitiin muun maastotyön ohessa. Käytössä olivat myös Suomen Lajitietokeskuksen aineistot.

Taulukko 1. Lintulaskentapäivät, laskenta-ajat ja vallinnut säätila.

Päivä	Laskenta-aika	Sää
22.5.2025	8.48-9.37	Lämpötila +10 °C, tuuli 4-5 m/s, pilvisyys 8/8
9.6.2025	5.59-6.51	Lämpötila +9 °C → +10 °C, tuuli 3 m/s, pilvisyys 8/8
18.6.2025	6.58-7.50	Lämpötila +15 °C, tuuli 2 m/s, pilvisyys 4/8 → 1/8

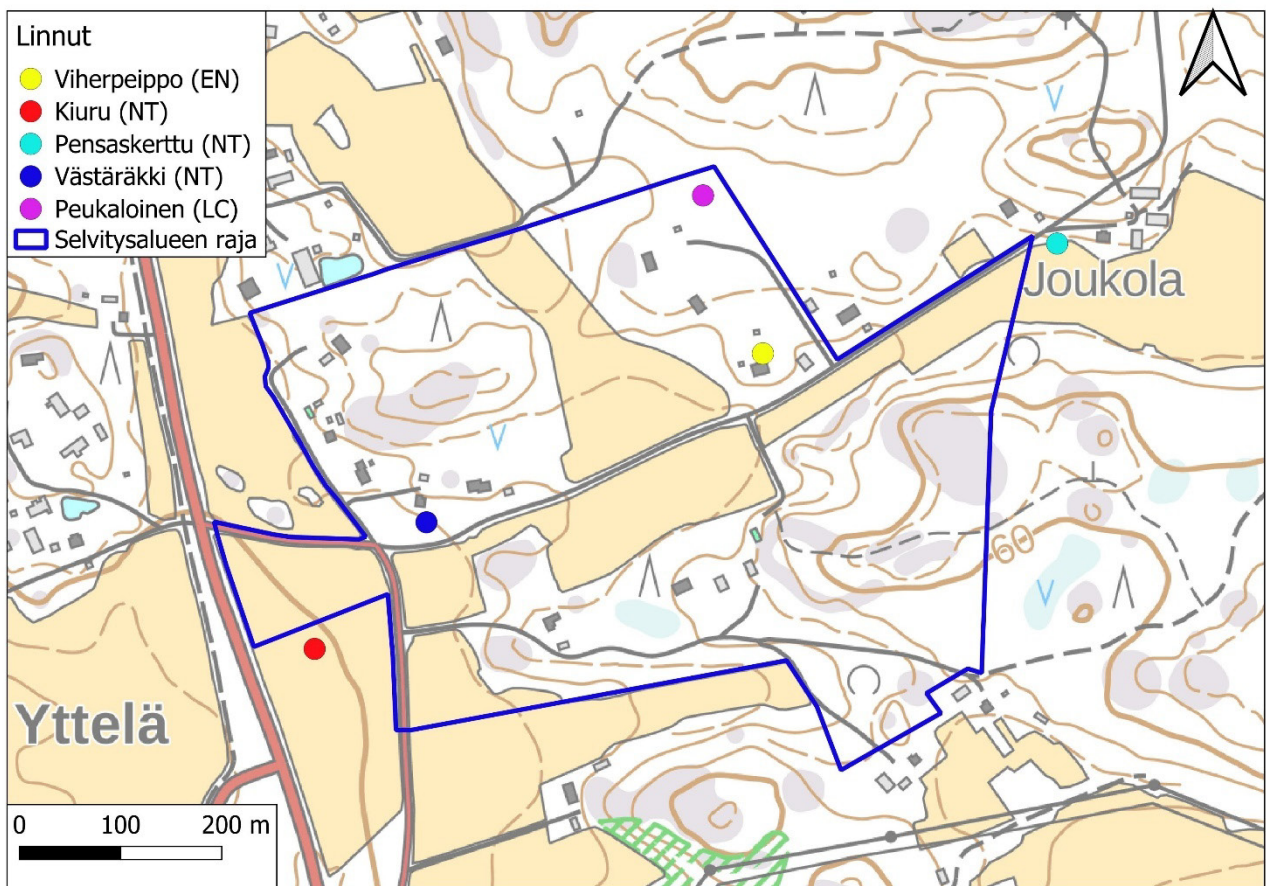
Laskentamenetelmänä käytettiin sovellettua kartoituslaskentaa. Selvitysalue käveltiin niin tiheästi läpi, että ainakin kaikki laulavat lintuysilöt voitiin kohtuullisella varmuudella havaita. Pihoilla ei liikuttu. Kaikki havainnot uhanalaisista, silmälläpidettävistä, EU:n lintudirektiivin I-liitteeseen sisältyvistä ja harvalukuisista lajeista merkittiin kartalle. Havainnosta kirjattiin muistiin laji, sukupuoli (jos mahdollista määrittää), yksilömäärä ja tieto käyttäytymisestä (laulava koiras, poikasille ruokaa kuljettava emo, varoitteleva lintu, pari ym.). Selvästi yli lentävät linnut jätettiin huomioimatta, mutta alle 50 metrin päässä selvitysalueen rajan ulkopuolella paikallisina havaitut yksilöt merkittiin muistiin, sillä niiden reviiri sijoittuu suurella todennäköisyydellä osittain selvitysalueelle. Yleisistä lajeista kirjattiin muistiin ainoastaan tieto siitä, että laji kuuluu pesimälinnustoon. Apuvälineinä käytettiin kiikaria, GPS-laitetta ja etukäteen tulostettuja suurimittakaavaisia kartoja.

Tehdyt lintuhavainnot vietiin paperikartoilta paikkatieto-ohjelmistoon erotellen eri laskentakertojen havainnot toisistaan. Reviiriksi tulkittiin kaikki havainnot laulavista koiraista, pesistä, ruokaa kuljettavista emoista, varoittelevista linnuista sekä muista paikallisina

sopivassa pesimäympäristössä havaituista linnuista. Jo yhdellä laskentakerralla saatu havainto tulkittiin reviiriksi. Lähellä toisiaan tehtyjen eri laskentakertojen havaintojen tulkittiin tarkoittavan samaa reviiriä. Samaksi reviiriksi tulkittujen havaintojen välinen maksimietäisyys vaihteli hieman lajeittain, mutta nyrkkisääntönä voidaan pitää noin paria sataa metriä, jota kauempana toisistaan eri laskentapäivinä tehdyt havainnot tulkittiin eri reviireiksi. Käytännössä tulkinta oli yksiselitteistä.

4.2 Tulokset ja johtopäätökset

Selvitysalueella ja sen välittömässä lähiympäristössä tulkittiin pesivän kaikkiaan 31 lintulajia (taulukko 2).



Kartta 5. Huomionarvoiset lintulajit. (EN=erittäin uhanalainen, NT=silmälläpidettävä, LC=elinvoimainen)

Pesimälinnusto on tavanomaista, eikä harvinaisia lajeja tavattu. Alueella pesii kuitenkin joitakin huomionarvoisia lajeja. Vaskiontien itäpuolen pellolla oli kiurun (silmälläpidettävä) reviiri (kartta 5). Muita peltolintuja ei tavattu, mikä johtunee muiden laajempien peltoaukeiden puutteesta. Idempänä sijaitsevat pellot ovat kapeita ja metsiköiden

ympäröimiä. Selvitysalueen rajan tuntumassa Joukolan talon vieressä oli pensaskertun (silmälläpidettävä) reviiri ja lännempänä Jonintien varren pientalon pihalla havaittiin viherpeippo (erittäin uhanalainen). Linnustoon kuuluvat myös västäräkki (silmälläpidettävä) sekä aiemmin Lounais-Suomessa melko harvalukuinen mutta viime vuosina selvästi runsastunut peukaloinen.

Kaikki tavatut uhanalaiset ja silmälläpidettävät lajit ovat taantumisestaan huolimatta yhä yleisiä, ja esimerkiksi viherpeippo pesii mielellään pihalla ja puutarhoissa. Linnustoon perustuvia maankäyttösuosituksia ei esitetä.

Taulukko 2. Pesimälinnusto. (EN=erittäin uhanalainen, NT=silmälläpidettävä, LC=elinvoimainen, NA=arviointiin soveltumaton)

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Parimäärä	Status
<i>Alauda arvensis</i>	kiuru	1	NT
<i>Anas platyrhynchos</i>	sinisorsa		LC
<i>Anthus trivialis</i>	metsäkirvinen		LC
<i>Carduelis chloris</i>	viherpeippo	1	EN
<i>Certhia familiaris</i>	puukiipijä		LC
<i>Columba palumbus</i>	sepelkyyhky		LC
<i>Corvus corone</i>	varis		LC
<i>Cuculus canorus</i>	käki		LC
<i>Cyanistes caeruleus</i>	sinitiainen		LC
<i>Dendrocopos major</i>	käpytikka		LC
<i>Emberiza citrinella</i>	keltasirkku		LC
<i>Erithacus rubecula</i>	punarinta		LC
<i>Ficedula hypoleuca</i>	kirjosieppo		LC
<i>Fringilla coelebs</i>	peippo		LC
<i>Motacilla alba</i>	västäräkki	1	NT
<i>Muscicapa striata</i>	harmaasieppo		LC
<i>Parus major</i>	talitiainen		LC
<i>Periparus ater</i>	kuusitiainen		LC
<i>Phasianus colchicus</i>	fasaani		NA
<i>Phylloscopus collybita</i>	tiltalti		LC
<i>Phylloscopus trochilus</i>	pajulintu		LC
<i>Prunella modularis</i>	rautiainen		LC
<i>Regulus regulus</i>	hippiäinen		LC

<i>Sturnus vulgaris</i>	kottarainen		LC
<i>Sylvia atricapilla</i>	mustapääkerttu		LC
<i>Sylvia borin</i>	lehtokerttu		LC
<i>Sylvia communis</i>	pensaskerttu	1	NT
<i>Sylvia curruca</i>	hernekerttu		LC
<i>Troglodytes troglodytes</i>	peukaloinen	1	LC
<i>Turdus merula</i>	mustarastas		LC
<i>Turdus philomelos</i>	laulurastas		LC

5. LEPAKOT

5.1 Menetelmät

Kaikki Suomessa esiintyvät lepakkolajit sisältyvät EU:n luontodirektiivin IV-liitteeseen, joten niiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentäminen ja hävittäminen on kielletty.

Lepakkoja havainnoitiin detektorilla (Echo Meter Touch 2 Pro) kolmena yönä (taulukko 3) kävellen karttaan 6 merkityt reitit. Reittien sijoittelussa höydynnettiin teitä ja polkuja. Sää oli kaikkina kartoitusöinä työhön hyvin sopiva. Havaittujen lepakoiden sijainti kirjattiin muistiin ja laji määritettiin. Luontoselvityksen muiden osatöiden yhteydessä etsittiin puolestaan kolopuita sekä muita lepakoiden päiväpiloiksi, lisääntymispaikoiksi ja talvehtimispaikoiksi sopivia kohteita.

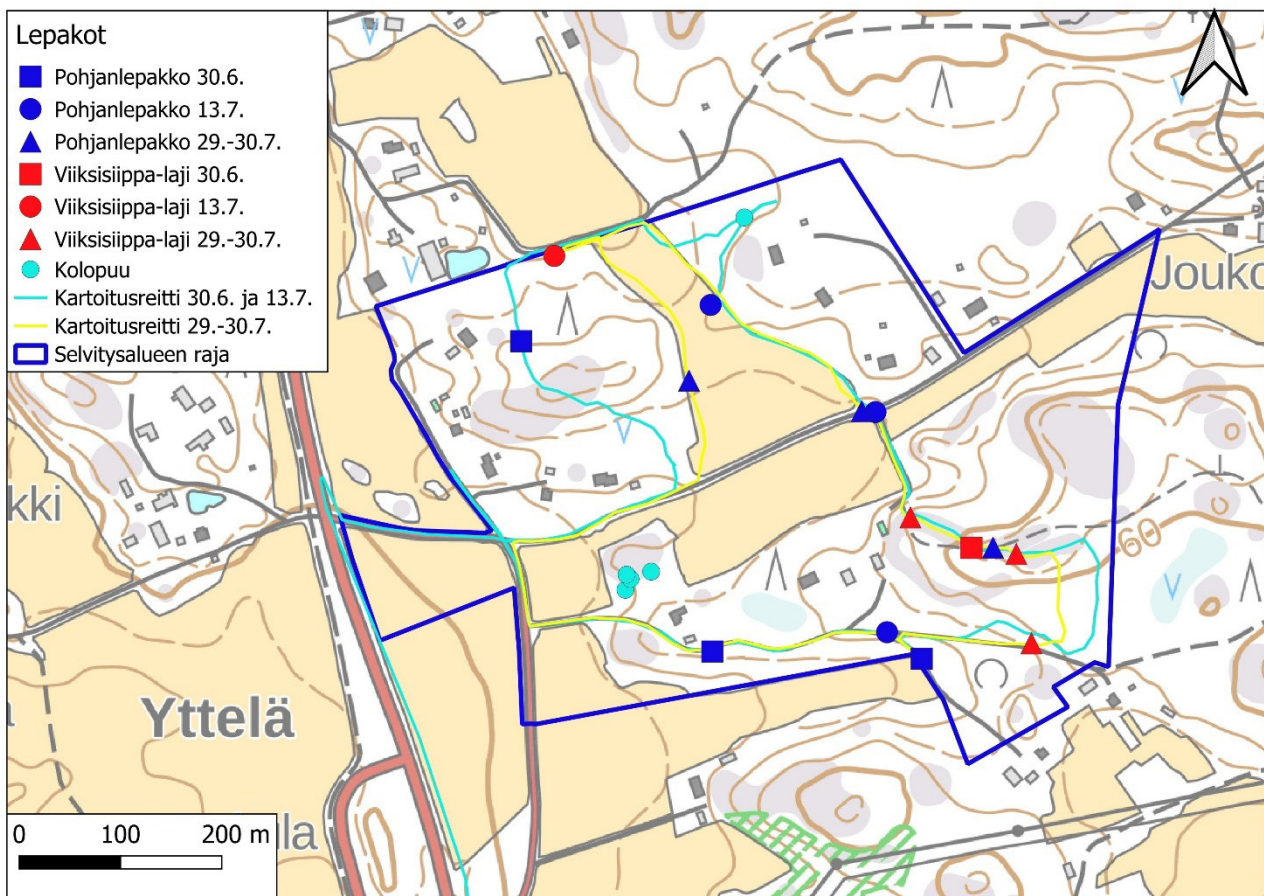
Taulukko 3. Lepakkokartoitusajat ja vallinnut sää.

Päivä	Havainnointiaika	Sää
30.6.2025	0.42-1.27	Lämpötila +13 °C → +12 °C, tuuli 1 m/s, pilvisyys 0/8
13.7.2025	0.04-0.51	Lämpötila +19 °C → +18 °C, tuuli 1-2 m/s, pilvisyys 4/8 → 7/8
29.-30.7.2025	23.30-0.02	Lämpötila +19 °C, tuuli 2 m/s, pilvisyys 8/8

5.2 Tulokset ja johtopäätökset

Lepakkohavainnot on merkitty karttaan 6. Alueella havaittiin jonkin verran pohjanlepakoita sekä vähän viiksisiippoja / isoviiksisiippoja. Pääosa viiksisiippoista havaittiin Väinäläntien pohjoispuolen metsässä. Pohjanlepakkohavainnot jakautuivat tasaisemmin, mutta kaikki sijoittuvat reunavyöhykkeisiin tai niiden tuntumaan. Viiksisiipat viihtyvät tyypillisesti

metsissä, kun taas pohjanlepakot liikkuvat mieluummin mm. puutarhoissa ja metsänreunoissa. Usein pohjanlepakoita tapaa myös metsäteiden ja polkujen yllä, jossa ne lentävät tien muodostamaa latvusaukkoa pitkin edes takaisin hyönteisiä saalistaen. Lajien väliset elinympäristöerot heijastuvat tämänkin selvityksen tuloksissa. Alueelta löydettiin muutamia kolopuita (kartta 6), joita lepakot voivat käyttää lähinnä päiväpiiloinaan. Sen sijaan niin päiväpiiloiksi kuin talvehtimispaikoiksi sopivia louhikoita tai kalliojyrkänteiden rakoja ja onkaloita ei ole. Rakennuksia ei tutkittu, mutta alueella ja sen lähistöllä on myös vanhempaa rakennuskantaa, jota lepakot voivat usein hyödyntää uusia rakennuksia paremmin.



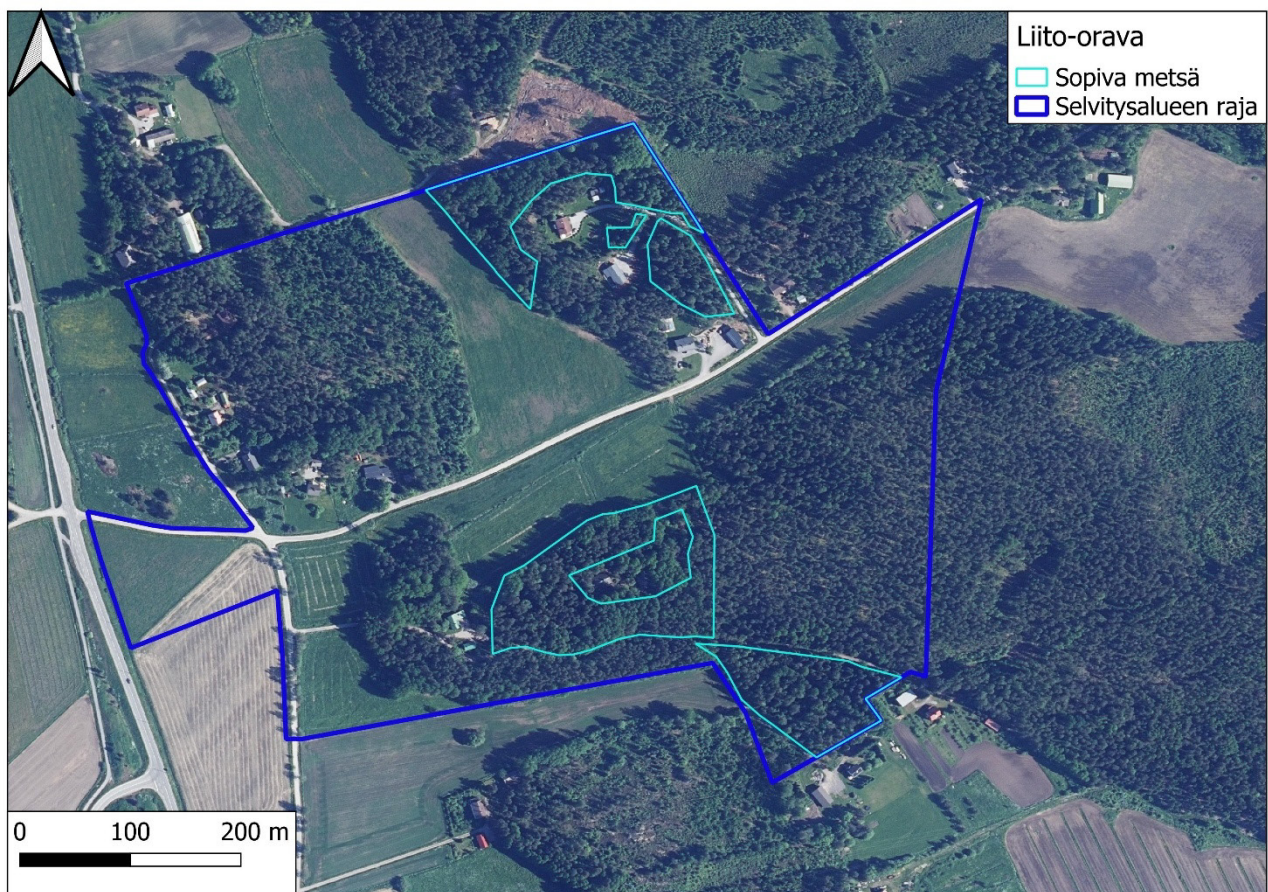
Kartta 6. Lepakkohavainnot, kartoitusreitit ja kolopuut.

Kaikki lepakoiden käyttämät alueet eivät ole lepakoille automaattisesti niin tärkeitä, että ne tulisi ottaa maankäytössä erityisesti huomioon. Lepakoille tärkeiden alueiden rajauksessa tulee hetkittäistä tilannetta kuvaavien havaintojen lisäksi ottaa huomioon myös elinympäristön ominaisuudet. Havaintoja saatiin melko vähän, eikä alue ole lepakoille keskimääräistä suotuisampaa tarjolla olevien ympäristöjen perusteella, joten lepakoille tärkeitä alueita ei rajattu. Varsinaisia lepakoihin perustuvia maankäyttösuosituksia ei esitetä, mutta kaikki kolopuut olisi hyvä pyrkiä säästämään. Jos rakennuksia puretaan, olisi ennen purkua hyvä tarkastaa, käyttävätkö lepakot niitä.

6. LIITO-ORAVA

Liito-orava sisältyy EU:n luontodirektiivin IV-liitteeseen, ja sen lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentäminen ja hävittäminen on kielletty. Liito-orava suosii varttuneita ja tiheitä kuusivaltaisia sekametsiä, joissa kasvaa haapoja ja muita lehtipuita. Se pesii tavallisimmin puiden koloissa, mutta kelpuuttaa myös pönttö. Liito-oravan paras kartoitusaika on keväällä, jolloin sen keltaisia papanoita voi löytää pesä- ja ruokailupuiden alta.

Alueella tehtiin liito-oravakartoitus 10.4.2025. Liito-oravan papanoita ja muita merkkejä lajista etsittiin runkomaisten haapojen ja kookkaiden kuusten ja koivujen tyviltä. Samalla etsittiin kolopuita, oravan risupesiä ja tehtiin havaintoja metsien puustorakenteesta ja liito-oravalle sopivista kulkureiteistä sekä ruokailualueista.



Kartta 7. Liito-oravalle sopivat metsät.

Suomen Lajitietokeskuksen aineistoissa (Suomen Lajitietokeskus 2025) ei ole liito-oravahavaintoja selvitysalueelta tai sen lähiympäristöstä. Selvitysalueen tuntumasta sen

eteläpuolelta on kuitenkin liito-oravaa koskeva yleisöhavainto (Salon kaupungin tiedonanto 30.1.2025). Tässä työssä ei löydetty liito-oravan papanoita tai muita merkkejä lajista. Alueella on kuitenkin muutamia liito-oravalle kohtuullisen hyvin sopivia metsiköitä (kartta 7). Laadultaan paras on selvitysalueen koilliskulmassa sijaitseva kuvioiden 32, 33 ja 34 muodostama kuusimetsä ja sekametsä, jossa kasvaa monin paikoin runsaasti haapaa. Sopivaa kuusikkoa on myös paikoin viereisten pientalojen tonteilla. Metsikön laatu liito-oravan elinympäristönä heikkeni kuitenkin kesällä 2025, kun selvitysalueen pohjoispuolisella kiinteistöllä tehtiin selvitysalueen rajaan ulottuva avohakkuu. Tällöin kaadettiin liito-oravalle sopivaa kuusikkoa, josta jätettiin kaatamatta vain hakkuukuviolla kasvavat melko kookkaat haavat. Hieman heikommin liito-oravalle sopivaa, mutta kuitenkin kohtuullisen hyvälaatuista kuusimetsää kasvaa Väinäläntien eteläpuolella luontotyyppikuvioilla 1 ja 2. Kuusten seassa on hieman jo melko järeää haapaa, ja metsä on riittävän tiheää. Väinäläntien pohjoispuolella luontotyyppikuvioilla 25 ja 26 on runsaasti haapaa, mutta se on suurimmaksi osaksi nuorta, ja puusto on enimmäkseen harvahkoa ja mäntyvaltaista. Luontotyyppikuvion 8 haavikko on lähinnä ruokailualueeksi soveltuvaa, mutta siellä on myös useita kolopuita.

Vaikka alueelta ei löydettykään liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkoja, on lajin asettuminen sinne mahdollista. Liito-oravaan liittyviä maankäyttösuosituksia ei esitetä, mutta mitä enemmän alueella säilyy haapaa sisältäviä varttuneita kuusikoita ja sekametsiä sitä paremmin se sopii liito-oravalle.

7. VIITASAMMAKKO

Viitasammakon elinympäristöä ovat suot, vesistöjen rannat ja erilaiset pienvedet kuten ojat ja lammet sekä näiden läheiset maa-alueet. Laji sisältyy EU:n luontodirektiivin IV-liitteeseen, ja sen lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty luonnonsuojelulain nojalla.

Viitasammakko muistuttaa ulkonäöltään huomattavan paljon tavallista ruskosammakkoa. Parhaiten lajit erottaa toisistaan kutuäänistä, jotka eroavat selvästi. Viitasammakon kutuääntely muistuttaa veden alle painetusta tyhjästä pullosta nousevien ilmakuplien pulputusta. Sen on kuvattu kuulostavan myös pienen koiran haukunulta. Ruskosammakon kurnutuksesta selvästi poikkeava ääni on melko hiljainen, ja se kuuluu korkeintaan noin sadan metrin päähän.

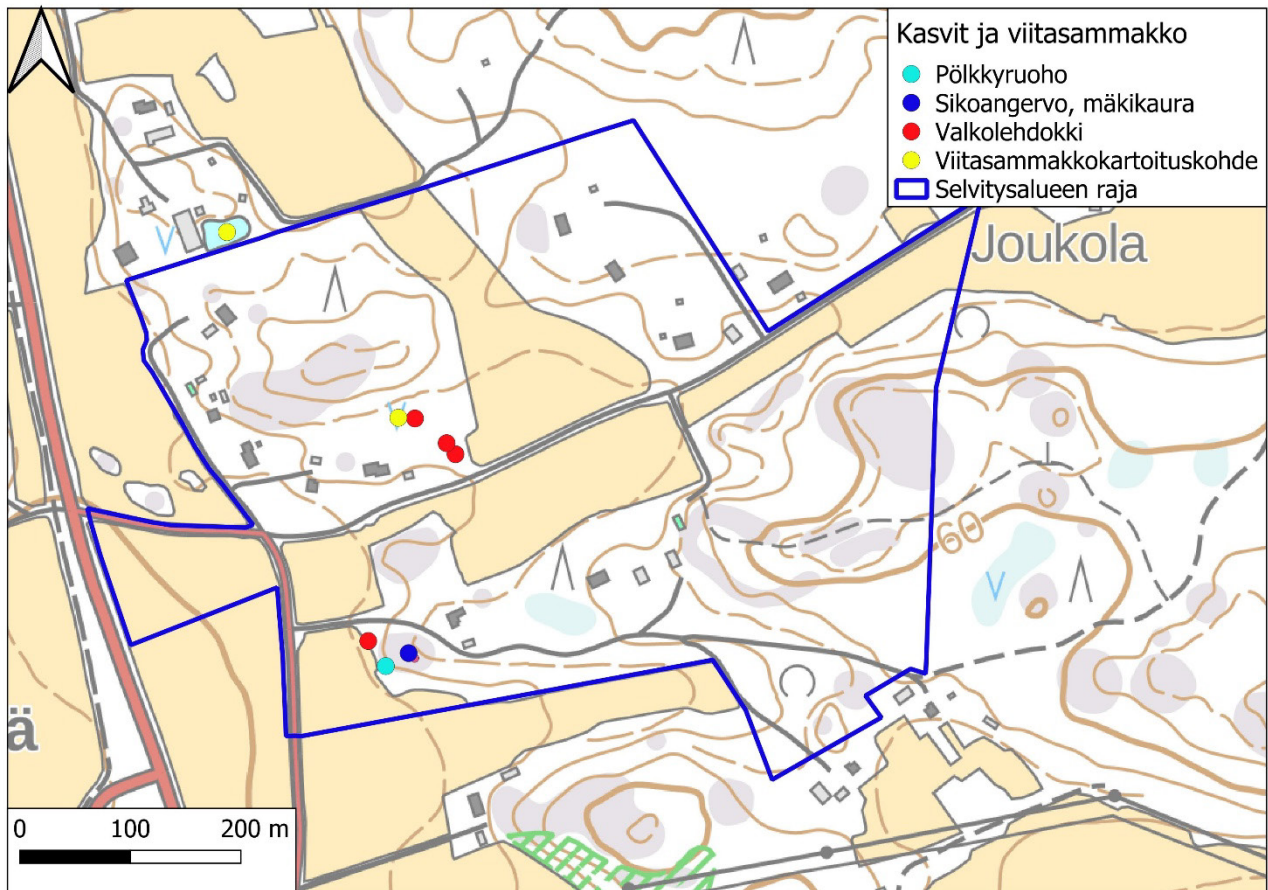
Selvitysalueelta ja sen välittömästä lähiympäristöstä paikannettiin liito-oravakartoituksen yhteydessä kaksi potentiaalista viitasammakon kutupaikkaa. Näistä pohjoisempi sijaitsee välittömästi selvitysalueen pohjoisrajan pohjoispuolella Tavolantien varrella (kartta 8). Kyseessä on tekolampi. Toinen potentiaalinen kutupaikka on Jonintien pohjoispuolella sijaitseva pienempi tekolampi (luontotyyppikuvio 15). Viitasammakoita käytiin havainnoimassa kummallakin lammella kahtena iltana. Ensimmäinen käynti tehtiin 17.4.2025 klo 22.30-22.57 (ilman lämpötila +11 °C, tuuli 3 m/s, pilvisyys (8/8) ja toinen käynti 27.4.2025 klo 23.17-23.47 (ilman lämpötila +4 °C, tuuli 3-4 m/s, pilvisyys 6/8). Aivan lampien rantaan ei menty, jotta sammakot eivät pelästyisi ja keskeyttäisi ääntelyä. Viitasammakoita kuunneltiin kummallakin kohteella yhdestä pisteestä, josta koko lampi oli hyvin katettavissa. Viitasammakoita ei havaittu, mutta Jonintien pohjoispuolen tekolammella ruskosammakoiden kutu oli ensimmäisellä käyntikerralla suhteellisen vilkasta. Kevät 2025 oli poikkeuksellinen, sillä erittäin lämpimän huhtikuun alun jälkeen viitasammakon kutu käynnistyi Lounais-Suomessa yleisesti jo kuun puolivälissä. Siten maastokäynnit osuivat hyvin suurella todennäköisyydellä oikeaan aikaan. Selvitysalueelta ei ole aiempia viitasammakkohavaintoja (Suomen Lajitietokeskus 2025).

8. MUU LAJISTO

Lahokaviosammaleesiintymiä ei löytynyt, eikä alueella ole lajille tärkeiksi ydinalueiksi sopivia runsaslahopuustoisia kosteita kuusikoita.

Elinvoimaiseksi arvioitua, mutta rauhoitettu valkolehdokkia kasvaa kahdessa eri paikassa (kartta 8). Väinäläntien eteläpuolelta pellon ja metsän rajalta löytyi yhdestä kasvustosta kahdeksan lehdokkia, joista viisi fertiiliä. Toinen esiintymä sijaitsee Jonintien pohjoispuolella. Se koostuu kahdesta lähekkäisestä osakasvustosta, joissa oli kesällä 2025 yhteensä parisen kymmentä lehdokkia. Osa kasveista oli fertiilejä. Valkolehdokit tulisi pyrkiä säilyttämään.

Väinäläntien eteläpuolella luontotyyppikuviolla 5 kasvaa niukasti huomionarvoisia perinnebiotooppikasveja sikoangervoa, mäkikauraa ja pölkkynuohoa. Ne ovat ilmeisiä jäänteitä paikalla aiemmin olleesta kedosta, joka on pitkälle umpeenkasvanut ja rehevöitynyt, eikä enää kuulu mihinkään perinnebiotooppityyppiin. Puustoa ja pensaikkoa raivaamalla ja kasvillisuutta niittämällä kyseisten lajien kasvuoloja voitaisiin toki elvyttää.



Kartta 8. Huomionarvoiset kasvilajit ja viitasammakkokartoituskohteet.

9. EKOLOGISET YHTEYDET

Selvitysalueen länsipuolella sijaitseva Vaskiontie ja sitä reunustavat pellot muodostavat ekologisen esteen lännen suuntaan. Pohjoisessa on harvahkoa asutusta, mutta myös metsää. Vajaan puolen kilometrin päässä moottoritie riista-aitoineen muodostaa kuitenkin hyvin voimakkaan ekologisen esteen. Selvitysalueen itäpuoli on metsäinen, mutta sielläkin metsä katkeaa moottoritiehen. Etelässä runsaan puolen kilometrin etäisyydellä selvitysalueesta alkaa Halikon taajama. Kaiken kaikkiaan ekologiset yhteydet ovat siten jokseenkin heikot.

10. KESKEISTEN SUOSITUSTEN YHTEENVETO

Karttaan 2 merkityt arvokkaat luontotyyppikohteet tulisi välittömine lähiympäristöineen jättää rakentamatta. Pähkinälehto suositellaan merkittäväksi SL-alueeksi, mutta jos tähän ei päädytä, tulee lehdon puuston käsittelyssä edistää pähkinäpensaiden ja muun lehtokasvillisuuden kasvuolosuhteita. Muut kohteet tulisi jättää kokonaan luonnontilaan. Tarkempia suosituksia esitetään kunkin kohteen kohdalla. Lisäksi luontotyyppikuvio 28 suositellaan jätettäväksi rakentamatta kuviolla kasvavien pähkinäpensaiden vuoksi. Kaikki kolopuut ja valkolehdokkikasvustot tulisi pyrkiä säästämään.

11. KIRJALLISUUS JA LÄHTEET

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.

Keskinen, H.-L., Raunio, A., Forss, S., Kartano, L., Karttunen, K., Kokko, A., Kontula, T., Koskela, K., Mäkelä, K., Pykälä, J., Rytteri, T. & Väänänen, M. 2024. Luonnonsuojelulain luontotyyppien inventointiohje, luonnos 15.5.2024. 281 s.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018a. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 1: tulokset ja arvioinnin perusteet. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018b. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 2: luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 925 s.

Lindholm, T. & Tuominen, S. 1993. Metsien puuston luonnontilaisuuden arviointi. Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja A 3. 40 s.

luontotyyppienuhanalaisuus.ymparisto.fi/lutu/#

Meriluoto, M. & Soininen, T. 1998. Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Metsälehti Kustannus & Tapio. 192 s.

Mäkelä, K. & Salo, P. 2024. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. 2. korjattu painos. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43/2023. 374 s.

- Nieminen, M. 2017. Liito-orava (*Pteromys volans* Linnaeus, 1758). - Julkaisussa: Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.). Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt, s. 48-55. Suomen ympäristö 1/2017.
- Saarikivi, J. 2017. Viitasammakko (*Rana arvalis* Nilsson, 1842). - Julkaisussa: Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.). Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt, s. 90-96. Suomen ympäristö 1/2017.
- Suomen Lajitietokeskus 2025. <http://tun.fi/HR.48>, <http://tun.fi/HR.203>, <http://tun.fi/HR.428>, <http://tun.fi/HR.1747>, <http://tun.fi/HR.3211>, <http://tun.fi/HR.3553>, <http://tun.fi/HR.3931>, <http://tun.fi/HR.4131>, <http://tun.fi/HR.5077> (haettu 2.6.2025).
- Syrjänen, K., Hakalisto, S., Mikkola, J., Musta, I., Nissinen, M., Savolainen, R., Seppälä, J., Seppälä, M., Siitonen, J. & Valkeapää, A. 2016. Monimuotoisuudelle arvokkaiden metsäympäristöjen tunnistaminen. METSO-ohjelman luonnontieteelliset valintaperusteet 2016-2025. Ympäristöministeriön raportteja 17/2016. 75 s.
- Turkulainen, S. 2012. Isokylä – Toijala – Tavola -osayleiskaavan länsiosan luontoselvitys. Pöyry Finland Oy. 13 s.
- Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus 2021. Suomen lajien alueellinen uhanalaisuusarviointi 2020. <https://www.ymparisto.fi/punainenlista>